

ТРАВНЕВИЙ ТРАМП

У квітні держсекретар США Рекс Тіллерсон побував з візитом у Москві. Переговори з колегою – Сергієм Лавровим – пройшли в «обстановці тотального непорозуміння». І тут Тіллерсону «замаячила» можливість переговорити з Путіним, що зовсім не планувалось. Який дипломат (тим паче початківець) у схожій ситуації відмовиться від можливості підняти статус переговорів? Президент РФ Путін прийняв держсекретаря США за вищим розрядом. І хоча обидві дипломатичні сторони офіційно оцінили візит дуже стримано, в цілому зрозуміло: діалог буде продовжено. Хоча кожній стороні вигідно говорити про дуже складні переговори. Про що? Видно ж, що вони уникають обговорення «українських проблем», зате привселюдно шукають шляхи для налагодження стосунків, які «зіпсував Барак Обама».

Тобто, схоже, адміністрація Трампа, щоб прикрити чиюсь персональні гріхи, готова забути приниження Москвою Сполучених Штатів тим, що зухвало плюнула на підпис президента великої держави під Будапештським меморандумом 1994 року щодо надання відомих гарантій Україні.

Які ж тоді проблеми стоять перед дипломатами двох держав?

Координація з Росією дій у Сирії – дрібна для США тема, бо військові вже показали Трампу, як можна обходити росіян. Тобто, фактично «руські» тут не потрібні, вони трохи заважають, ну, і Бог з ними.

Навпаки, у росіян є архіважлива, болюча проблема санкцій, адже зрозуміло, якщо Штати послаблять цей тиск, то й Європа почне якось поступатись із санкціями проти РФ. Нібито США ніщо не заважає бути принциповими у відносинах із РФ. Але ні. Якщо нинішній адміністрації США начхати на Будапештський меморандум, то зовсім не начхати на можливе використання росіянами компромату на Трампа, знятого під час перебування останнього в Москві у бурхливий допрезидентський період життя. Схоже, на переговорах у Москві Лавров не дав ніякої надії відносно якихось гарантій щодо «невикористання компромату», Путін – також...

І тільки «дзеркальний» травневий візит Лаврова у Вашингтон і прийом за вищим розрядом у Трампа щось зсунув у цьому питанні. Цікаво, що за день до цього Трамп несподівано звільнив директора ФБР Джеймса Комі, який посилював увагу до діяльності російських спецслужб у США. ЗМІ часто згадують фразу Комі щодо РФ як «головної загрози будь-якому народу на Землі».

Розмови Трампа з Лавровим були більш ніж довірчими: ну який президент так «по-бабськи» буде обговорювати із суттєво нижчим за статусом міністром іноземної держави тих чи інших «своїх» посадовців? Про це писали засоби масової інформації США. Більше того, є припущення,

що президент США навіть поділився з Лавровим якимись секретами... Сам Трамп емоційно назвав зустріч з Лавровим «дуже й дуже гарною...». Що можна припустити? Тільки те, що він почув від Лаврова щось дуже обнадійливе, на кшталт таке: «Шановний Доннальд, президент Путін дав довірче доручення перешукати всі можливі неприємні для Вас матеріали і сказав, що якщо навіть такі й знайдуться, то Росія ніколи їх не використає. Вважайте, що у нас нічого нема». Для менталітету американця така усна заява є гарантією. За це треба якось віддячувати... Хоча час від часу з держдепу невизначена особа іноді піднімає галас у ЗМІ, що «руським не можна вірити», «руськіє всегда врут» і т.п. Це щоб «руськіє» думали над більшими гарантіями? А може це засторога Трампу?

І все це при тому, що міністр іноземних справ України Павло Клімкін напередодні й у ці ж дні всім посадовцям у Вашингтоні, кому тільки можливо, пояснював, що не можна зустрічатися з Агресором, не зустрівшись із Жертвою. Переймався Клімкіним головним чином не кавалер російського ордену Рекс Тіллерсон, а віце-президент Майкл Пенс, і він же упросив Трампа прийняти Клімкіна. Що й було зроблено після від'їзду Лаврова. Причому «прийом» міністра з України відбувся у такій принизливій формі, що й згадувати не хочеться (фото є в Інтернеті). Клімкін і міністерство не можуть оголосити, що Україну образили, тому й говорять лише про омріяний позитив...

Фактично через тиждень після від'їзду Клімкіна Держдеп підкреслив своє ставлення до України, оголосивши про намір втричі скоротити фінансову допомогу... У дипломатів попереду важка робота щодо консолідації американських прихильників України. Трамп та його команда своєю залежністю від спецслужб Росії нівелюють велич США. На додаток до відомих історій і прізвищ Кісляка, Манафорта, Флінна навесні з'ясувалось, що ще один экс-радник Трампа із зовнішньої політики Картер Пейдж тісно контактував з особами, яких звинувачують у шпіонажі на користь РФ (тобто з російською агентурою).

Немає порозуміння з Трампом не тільки в українців.

Канцлер ФРН Ангела Меркель не вбачає у США за президентства Дональда Трампа надійного партнера та закликає європейців згуртуватися.

Про це Меркель, як зазначила DW, заявила у своїй промові в Мюнхені 28 травня в рамках передвиборчої кампанії і додала: «Часи, коли ми могли цілковито поклатися одне на одного, минули. В останні дні я чітко це зрозуміла... Мешканцям ЄС пора взяти долю Європи у власні руки».

Українцям теж.